

En defensa d'en Jordi Bilbeny

Autor: Francesc Manzanera

Data de publicació: 01-01-2014

A partir d'uns insults contra en Jordi Bilbeny deixats en una conversa al facebook d'un escriptor, En Francesc Manzanera respon en la seva defensa i en la defensa de la seva tasca

Acabo de llegir uns insults proferits per un tal Fernández Cardona contra en Jordi Bilbeny en un facebook d'un particular. No sé qui és aquest Fernández Cardona. Vull dir que no sé si és que ha fet res de bo a la vida o és un gandul. Aquest país és molt cansat. La majoria de gent ni entén, ni vol entendre les coses. L'estupidesa i la pretensiositat corren sense brides. A la universitat, si hi fessin un test de botiflerisme al professorat el resultat seria que hauríem de tornar a obrir l'Estudi de Cervera i portar-hi les llicenciatures d'humanitats, de tan corromput com arriba a estar l'ofici, dels temps d'en Vicens Vives ençà. És una feina llarga. Què us haig d'explicar! Si ho sabeu molt bé, si ho explica en Bilbeny millor que ningú: vivim en un màtix! I sortir del màtix és molt dur, i pesat, i la gent prefereix seguir plàcidament drogada i portar una vida sense haver-se d'encarar a res, fent el que els diuen que han de fer, el que han de pensar, el que han de dir...

Jo crec en Jordi Bilbeny per damunt de qualsevol altre a qui hagi escoltat explicar la història. Penso que els seus articles estan redactats sempre amb molta prudència, desvelant camins i possibilitats que no tenen per què ser-nos vedats, assenyalant incongruències a les versions oficials, sense dogmatitzar en el que veu o en el que li sembla veure, però tampoc ajupint el cap en una actitud mesella. En Bilbeny podria equivocar-se en algun punt, podria tenir algun buit en algun lloc de la seva massa de coneixements. La teoria d'En Sirvent és agosarada —a diferència de la d'En Colom, és molt nova—, la d'En Lleonard della Rovere, també, o a mi m'ho sembla. Però jo no em considero millor que ell, ni amb més coneixements ni lectures, així que callo prudentment i escolto, perquè si que estic convençut del fonamental i que tan poca gent entén en la seva colossal dimensió: la força de l'Imperi Català, de la nació catalana, i dels estats i reialmes catalans, amagats per la celebèrrima "Corona" o per una estúpida consideració, quan baixem l'esglaó coronívol, d'una mateixa entitat nacional per a València, Mallorca, Sicília, Aragó o el Roselló, que per Catalunya. Com si a València els moros ja es diguessin Fuster o a Mallorca ja parlessin salant abans de la conquesta! La gent no entén res de res. És així, i així convé als tres estats que ens envolten: Castella, França i Itàlia, i contra aquestes forces, lluitar

és duríssim. Jo espero que en Bilbeny no desisteixi, ni ho faci mai!

En Bilbeny posa un focus potentíssim sobre els segles XV, XVI, XVII i XVIII principalment, en què sempre ens han dit que no hem existit. Ha descobert i posat en majúscules que no hem de creure en els textos com si fossin les taules de la llei, malgrat que hi hagi el perill que alguna vegada ens passéssim de la ratlla desacreditant-ne algun. Està tornant i descobrint la censura, el terror, la inquisició, la misèria d'uns regnats i d'una història que les acadèmies, dirigides des de Madrid volen negar, ocultar o relativitzar. A banda de totes les nombrosíssimes aportacions concretes en tants articles i el seu treball generós explicant-ho arreu del país en casals, etc. d'una manera avui com avui insuperable en capacitat de convicció i amenitat.

Els qui insulten en Bilbeny són petits mosquits, que piquen i molesten. Però només això. Perquè les picades dels mosquits desapareixeran després d'una petita coïssor, però la seva tasca –que també és la nostra tasca– perviurà molts anys.

Francesc Manzanera